

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2022

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci, pred niekoľkými rokmi mi niektorí hovorili, akí sú ľudia - akoby rozmazaní a že určite bude musieť niečo prísť, čo ich zastaví, aby sa spamätali. Bohužiaľ, prišla korona. Ekonomika sa zabrzdila vo viacerých krajinách a niektorí aj pre zlé podmienky skrachovali. Nevieť, či sa ľudia polepšili, ale ešte úplne nevymizla korona a máme tu ďalšiu tragédiu, vojnu na Ukrajine. Na prvý pohľad by sa zdalo, že sa nás to netýka. Podľa správ z médií sa sankcie voči Rusku vôbec nedotknú len Ruska. Stačí ísť niečo kúpiť alebo natankovať benzín a vidíme, že sa všetko zdražuje. Teraz prežívame veľkonočné obdobie, na ktoré sme sa pripravovali pôstom. Modlili sme sa viacej krížovú cestu a robili sebazaprenia. Pôst nám chcel pripomenúť, že človek nežije len z chleba. Chce našu pozornosť upriamiť na pomínutelnosť a zároveň večný život, ktorý nás čaká. Nedávno som počul od profesora L. Rojku, môjho dávneho priateľa, ktorý učí v Ríme, ale aj u nás na Slovensku, že prvá ľudská rasa bola čierna a pochádzame vraj z Afriky. Na otázku, prečo potom nie je A-

frika najrozvinutejšia, odpovedal, že neprijala kresťanstvo. Kde prišlo kresťanstvo, prichádzala určitá sloboda, školy, zdravotníctvo. Tak je to aj dnes na misiách. Misionári sa snažia pomáhať ľuďom v biede, vzdelávať ich v školách a stavajú pre nich aj nemocnice. Pán Ježiš nám priniesol však omnoho viac než len nejakú vyššiu kultúru či životnú úroveň. Zomrel za každého jedného z nás. Podobne ako so smrťou. Či v ňu verím alebo neverím, či sa z nej smejem alebo sa jej bojím, aj tak pride na každého človeka. Aj Pán Ježiš za nás zomrel - či nás to nezaujímá alebo nás to strháva do chvály a vďaky. Jeho láska je nekonečná a pre človeka nepochopiteľná. Vieme pochopiť, že sa rodičia starajú o svoje dieťa, aj keď nevedia, ako sa neskoršie zachová k rodičom. Ak by vedeli, že sa na nich na starobu vykašle, možno by boli zmätení v láske k nemu. No a Boh vedel, že jeho syna ukrižujeme a predsa nás miloval a miluje. Stále nám to dokazuje prejavmi lásky. Len či sme na ne vnímaví. Príbeh z evanjelia hovorí o ochrnutom človeku, ktorý bol 38 rokov na lôžku. Keď ho Pán Ježiš uzdravil a oni sa ho pýtali, kto ho uzdravil, nevedel, lebo Ježiš sa vzdialil. Aj my považujeme mnohé udalosti za šťastie, našu šikovnosť či náhodu.

Vo svetle tohto radostného posolstva nech je slávenie Veľkej noci pre Vás prameňom nádeje, radosti a pokoja!

Praje redakčná rada

A možno to vôbec nebolo tak.

Zakončil by som modlitbou sv. Pavla, ktorú napísal v liste Efezanom 1,17n. Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Nech osvieti oči vášho srdca, aby ste vedeli, aká je nádej z jeho povolania, aké bohatstvo slávy je z jeho dedičstva vo svätých a aká nesmierne veľká je jeho moc pre nás veriacich podľa pôsobenia jeho mocnej sily, ktorú dokázal na Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a v nebi posadil po svojej pravici nad každé kniežatstvo, mocnosť, silu a panstvo a nad každé iné meno, ktoré možno vysloviť nielen v tomto veku, ale aj v budúcom.

Požehnaný veľkonočný čas!

Marián Vivodík, farár

V našej farnosti prebieha farská synoda, ktorá je súčasťou prebiehajúcej svetovej synody. V nej sa zamýšľame, ako kráča dnešná Cirkev spolu s Ježišom.

Svätý Otec František: „cieľom synody, a teda tejto konzultácie, nie je produkovať dokumenty, ale, dať vypučať snom, vzbudiť procvätá a videnia, dať rozkviťnúť nádejam, podniknúť dôveru, obviazať rany, previazať vzťahy, vzbudiť úsvit nádeje, učiť sa jeden od druhého, a vytvoriť pozitívne vnímanie, ktoré osvieti myseľ, zahreje srdcia, navráti silu rukám“.

Teraz je synoda špecifická tým, že nie je o nejakej špeciálnej téme, ako boli predošlé; napríklad o mládeži, rodine či evanjelizácii. Je o samotnom spôsobe spoločného kráčania.

Stretnutia v našej farnosti sú naplánované v kostole sv. Michala v Jasl. Bohunicach na nedeľu po krížovej ceste /asi o 14.30h/:

1. STRETNUTIE

Spoločné kráčanie, 20. 3. 2022

2. STRETNUTIE

Slávenie Eucharistie, 27. 3. 2022

3. STRETNUTIE

Spolučasť a spoluzodpovednosť, 3. 4. 2022

4. STRETNUTIE

Formovanie v synodalite, 24. 4. 2022

5. STRETNUTIE

Účasť na misii, 1.5. 2022

6. STRETNUTIE

Dialóg so svetom, 15. 5. 2022

Kto by nemohol v nedeľu, má možnosť prísť aj v utorok po sv. omši. Vždy je to upresnené v oznamoch.

Zatiaľ sme uvažovali nad spoločným kráčaním v našej farnosti. Odkaz pre zmenu v Cirkvi sme zatiaľ nepostrehli. Dôležité je, ako sa hovorí, začať od seba. Uvedomujeme si, že niektorých nechávame na pokraji. Samozrejme, niekedy oni sami tam chcú byť. Ale my by sme sa mali snažiť všetkým dať pocítiť, že tvoríme jednu spoločnú rodinu. Aj v rodine to býva všelijaké. Nedorozumenia, vzdory, lenivosť, ľahostajnosť. Uvažovali sme nad tým, že by bolo dobré znovu zvoliť farskú radu, ktorá by sa zapájala do života farnosti. Napríklad sekcia pre mládež, rodiny, starých

a podobne. Uvedomujeme si, že nám tu chýbajú určití lídri. Možno presnejšie, že zatiaľ sme ich neobjavili. Na pokraji našej farskej rodiny sme vnímali nielen ľudí bez domova, ale aj deti alebo rozvedených. Možno majú niekedy dojem, že tu pre nich nie je miesta. Ale každý človek má svoje miesto pri Bohu. Pán Ježiš v Jerichu stretá Zacheja, ktorý je na strome. Nikto si ho nevšima, je to zlý mýtnik, ktorý nemá miesto v Ježišovom zástupe. Ale tu sa Ježiš zastaví a povie, že chce byť dnes u neho v dome. Alebo slepý Bartimej. Ľudia, ktorí kráčali s Ježišom, ho okrikujú, nech je ticho. Ježiš ho však zavolá k sebe. Hostina u hriešnikov, ktorá bola vždy pre židov pohoršením, tiež svedčí o tom, že Ježiš chce mať pri sebe každého človeka. Dokonca aj lotra na kríži, ktorý ľutoval svoje hriechy a prosil, aby si na neho Ježiš spomenul. A ešte v ten deň bol s ním v raji. Synodálne stretnutia prebiehajú aj v našom útluku. Je zaujímavé počúvať osudy chlapov, čo zažili na ulici. Je to akoby iný svet, do ktorého môžeme nahliadnuť. Pekne povedal náš Paťo, že keď videl nejakú starenku, tak vyzval chlapov - niekedy ste boli gentlemani, tak poďme jej pomôcť. A urobili to z lásky, bez nároku na odmenu. Aj teraz sa snažia pomáhať, kde treba. Synoda za nejaký čas skončí, ale my si môžeme obnoviť svoju farnosť, kedy chceme. Treba len vždy nanovo započúvať sa do Božieho hlasu. Ten nás usmerní na správnu cestu.

Marián Vivodík

Ján Mária Sládkovičová sa narodila 8. 2. 1956 rodičom Jánovi a Márii (rodenej Bulkovej). Zlovôľa komunistického režimu vvrhla do komunistických žalárov jej mladého otca Jána. Mária vyrastala v rodine bez otca, s mamou a dvoma bratmi. Keď sa jej otec vrátil z väzenia domov, jeho vlastná dcéra ho nespoznávala. Bol pre ňu cudzím mužom, musela si na neho zvykať. Rodičia vybudovali dom v Drietome a narodil sa im tretí syn. Mária si našla cestu k otcovi, ktorý miloval filozofiu. Už v detstve silne na ňu zapôsobil Matka Tereza, ktorú videla v televízii, ako sa stará o chudobou a chorobami postihnutých ľudí. Na to všetko jej postačilo jedno vedro, v ktorom mala všetko potrebné v službe najbiednejším. Tak hlboko si to vštepila do pamäte, že často o tom snívala aj nahlas, za čo od bratov utrážila posmech, že raz bude z nej „kýblarka“. To ešte netušila, že sa jej sen splní a naozaj sa vydá v šlapajach tejto vzácnjej ženy, vstúpi do rehoľného rádu Matky Terezy - Misionárky lásky.

Medička a disidentka

Študovala medicínu v Martine a v Bratislave. Ako dcéra politického väzňa to nemala jednoduché, no stala sa lekárkou. Podľa slov Vladimíra Krčméryho založila v roku 1975 na medicínskej fakulte prvý krúžok (stretko) medikov. Vysokoškolský čas nebol len o odbornom štúdiu, ale sa stal aj časom tajnej duchovnej formácie. Terézia Uherková si ju pamätá zo stretiek „u kapucínov“. „Bola tam, kde bolo treba. Jej pokoj a úsmev boli to, čím priťahovala ľudí k sebe. Po štúdiách sme sa rozišli do rôznych kútov Slovenska, ale aj sveta, no jej meno mi vždy zarezonovalo, keď sa o nej objavila niekde zmienka.“ Marienka, Ryška, Zrzka (pre jej hrdzavé vlasy ju tak volali priatelia), Crazy Mary bola dievčinou, ktorá kdekoľvek prišla, vyčarila úsmev. Akoby pre ňu neexistovalo žiadne znepokojenie, smútok, stres.

Spoločenstvo Fatima

Zatknutie jej hrozilo kedykoľvek a to nielen preto, že jej tútorom bol MUDr. Silvester Krčméry, o ktorom v roku 1984 Hlas Ameri-

JÁN MÁRIA SLÁDKOVIČOVÁ: Slovenka, ktorá zachránila 140 000 detí

Dňa 8. decembra 2021 nás predišla do večnosti Ján Mária Sládkovičová z rehole svätej Matky Terezy - Misionárky lásky. Lekárka, disidentka, rehoľníčka, svetová kapacita v liečbe chorých na AIDS. V roku 2009 ocenená WHO za záchranu 140 000 tisíc detí v Etiópii. 13. septembra 2021 sa s ňou stretol Svätý Otec František a ona mu venovala vzácný dar.

ky informoval, že je „najprenasledovanejšou osobou v Československu“. Aj samotná Mária vstupovala do ostrej konfrontácie s režimom. Doma to však nemohli vedieť. Chcela uchrániť svojich rodičov a to i cez menšie klamstvá. Stret s represívnymi zložkami zažila aj v krutých podobách. Zúčastňovala sa aj na prenášaní náboženskej literatúry z Poľska na Slovensko. Svedectvo lekára Silvestra Krčméryho a Vladimíra Jukla ju oslovilo natoľko, že sa stala členkou sekulárneho inštitútu Spoločenstvo Fatima.

Lekárka

Ako lekárka začala pracovať na psychiatrii vo Veľkých Levároch. Nasledovala práca na RTG v Dolnom Kubíne. Chcela pracovať na internom oddelení, ale to jej nebolo dovolené. Stala sa však odborníčkou v oblasti mamografie. Jej kolegyňa, lekárka Gitka Štajerová, ktorá neskôr pracovala aj v Keni, si na svoju priateľku a kolegyňu spomína: „V nedeľu popoludní zobrala deti z mnohopočetných rodín a išla s nimi na Roháče.“ Deti ju milovali. Nebolo jednoduché mať 30 detí na starosti. Veľmi rada mala valčík. Spolupracovala s mnohými laikmi, lekárom Miroslavom Mikolášikom, rovnako aj s kaplánmi, medzi ktorých patrili aj neskorší biskupi Andrej Imrich a Štefan Sečka. Miroslav Mikolášik spomína: „Vždy sa zastala tých, ktorí boli šikanovaní. Pokrstila niekoľko detí, ktoré boli v ohrození života.“ Prosila budúce matky, ktoré sa z dôvodov krízy v manželstve či viacerých detí v rodine rozhodli ukončiť

život počatého dieťaťa. „Prosím, prijmite to dieťa a my si ho zoberieme,“ hovorievala Mária. Vela matiek sa jej prišlo poďakovať za dar, ktorý si uchovali vďaka jej naliehavej prosbe. Ako lekárka pracovala aj v Trstenej, v Čadci a v Banskej Bystrici. Pred pádom komunistického režimu jej hrozilo vyhodenie z práce pre jej náboženské postoje.

Misionárka lásky

Z Banskej Bystrice do Čadce ju priviezol biskup Rudolf Baláž, keď Slovensko navštívila Matka Tereza (v r. 1990). Keď Matka Tereza vstúpila do miestnosti, prešla okolo desiatok ľudí a kráčala priamo k nej. Mária Matke Tereze povedala: „Chcem byť Vašou sestrou.“ Tá jej vložila do rúk medailóniky Matky Božej, ktoré mala rozdať svojej rodine, aby sa modlili k Márii. Vtedy jej život zmenil smerovanie. Spustila sa šnúra jej pobytov v jednotlivých kútoch Európy i sveta. Následne pod patronátom kongregácie Misionárok lásky pracovala na misiách. Prvým pôsobiskom, kde strávila 3,5 roka bola Varšava. Nič nebolo jednoduché, veď život v reholi prináša prísne pravidlá. Platilo to všade, teda aj striedmost v jedle. Zašlo to až tak ďaleko, že prekonala tuberkulózu, z ktorej našťastie vyviazla bez následkov. Jej ďalšími zastávkami boli Praha, Čadca, pôsobenie pri Bukurešti a posledný bol ročný pobyt v Indii, kde sa pripravovala v Kalkate na večné sľuby. Prijala rehoľné meno Ján Mária zložené z mien jej rodičov.

Pre mňa budete navždy mamou

Pán požeňoval a viedol jej kroky v službe najbiednejším počas celého jej života. Náročná bola jej misia medzi chorými na vírus HIV (AIDS) v Afrike, v Etiópii, za čo ju ocenila aj Svetová zdravotnícka organizácia (WHO). Okrem dospelých chorobou trpeli aj deti, a to už od narodenia. Pre HIV pozitívne deti je špecializované centrum ASCO v Addis Abebe, ktoré spoluzakladala. Tam aj na základe vlastného výskumu, na ktorý pozývala aj odborníkov zo zahraničia, sa snažila zmierniť mortalitu HIV pozitívnych detí, čo sa jej významne podarilo. Bola tam v čase, keď vrcholila epidémia AIDS a choré, čerstvo narodené deti zbierala po ulici. Stála pri tých, ktorí odchádzali na večnosť, a stávala sa milujúcou priateľkou detí, kdekoľvek pôsobila. Svedčí o tom aj list od chlapca, na ktorom stálo: „Keď si to prečítate, budem sa už na vás pozerat' z neba. Pre mňa budete navždy mamou, ďakujem vám za všetko!“

Z lekárky študentka metafyziky

V Etiópii pôsobila od roku 1996, no vo veku 57 rokov opustila svoju misiu. Poslali ju študovať metafyziku do Francúzska, a to aj napriek tomu, že neovládala francúzštinu. „Si lekárka, naučíš sa!“ znela odpoveď predstavených. Študovala uprostred reholnej komunity svätého Jána v Saint-Jodard pri Lyone. Študovala filozofiu, ktorá plynulo prepájala myšlienky predkresťanských filozofov s kresťanskou filozofiou. Po vyše roku štúdia sa vrátila naspäť do Etiópie. Ako rehoľníčka pracovala 25 rokov

v Etiópii, na Slovensko prišla 19. júla 2021.

Vedela, kam vedie jej cesta

Jej posledné chvíle života boli bolestné, telo nahľodávali metastázy. Posledné mesiace prežila na onkológii, v starostlivosti rodiny a spolusestier Matky Terezy v Petržalke. Úsmev a povzbudenie však rozdávala naďalej. Kríž menil svoje miesto. Už ho neniesla, ale plne prijímala. Nežiadala zázrak, uzdravenie. Svoje utrpenie vnímala ako dar, ktorý má svojho adresáta.

„Svätý Otec, svoj život obetujem za vás a za vaše poslanie, ktoré máte v Cirkvi,“ povedala 13. septembra 2021 v Petržalke pápežovi Františkovi. Myslela to úprimne. Vedela, kam vedie jej cesta. A pápež bol dojatý.

Po stretnutí so Svätým Otcem pokračoval i naďalej terapeutický plán i metastázy, spomína priateľka Gitka. Raz to bolo lepšie, raz horšie. Pápež František si po návšteve Slovenska odnášal viacero darov, prijatí. No dar z 13. septembra (v predvečer sviatku povýšenia svätého kríža) zavŕšený 8. decembra 2021 v príbehu utrpenia slovenskej svätice je jedným z tých najvzácnejších.

Na večnosť odišla 8. decembra 2021, v deň Ne-poškvrneného počatia Panny Márie.

„Ján Mária je pre nás darom. Ona je naša malá svätica. My sme šťastné, že ju tu máme,“ hovorievali jej spolusestry z Petržalky. Nie Afrika ani Drietoma, ale práve Petržalka bude miestom posledného odpočinku prvej Slovenky, ktorá vykočila žiť svoje povolanie v duchu

charizmy svätej Matky Terezy.

„Bola priama, bezstarostná a vždy bolestne presná. Raz pri návšteve Slovenska stretla kňaza, ktorý práve prežíval vnútornú krízu povolania. Povedala mu: „Poď do Afriky! Potrebujeme tam dobrých kňazov, akým si aj Ty.“ Odišiel so súhlasom predstavených a dnes tam vedie úspešnú misiu,“ spomína jej synovec Lukáš. Stále pribúdajú nové svedectvá od tých, ktorým zmenila život. František Mikloško spolu s jej dávnou priateľkou lekárkou Ivanou Krajčovičovou po stretnutí s ňou hovorili: „Rozprávali sme sa so svätou ženou.“ Rovnako to vníma lekár a profesor Vladimír Krčmery, ktorý sa s ňou stretával počas svojej misie v Etiópii a naposledy niekoľko dní pred jej odchodom na večnosť. Napísal: „Bude blahoslavená. Naisto!“

Ten valčík mi patrí

„Keď Ty tam budeš skôr, popros Pána Ježiša nech mi odpustí to všetko, čo som popackala,“ hovorila sestre Ján Mária jej priateľka Gitka.

„Ak by si nepopackala, tak by Ťa mordovala pýcha. Vieš čo urobím? Keď prídem k Ježišovi, tak ho poprosím o valčík. Vieš, ja som nevesta Kristova, môžem ho poprosiť o valčík. Nikdy som nikomu inému nepatrila. Ten valčík mi patrí.“

Zdroj: <https://www.tkkbs.sk>

Spracovala: Jana Čápková

Foto: Lukáš Sládkovič

DOBRÁ NOVINA

Dobrá novina otvorila 27. ročník s mottom „Podme niečo dobré podniknúť“, ktoré reaguje aj na výzvu Svätého Otca Františka - vykročiť s odvahou k druhým ľuďom.

„Svätý Otec František počas septembrovej návštevy Slovenska povzbudzoval mladých, aby nenechali dni svojho života plynúť ako epizódy v telenovele. Aby boli odvážni a zakorenení, aby sa nebáli dať všetko z lásky ku Kristovi a k bližnému. Je to poslanstvo, ktoré sa nesie celým jeho pontifikátom, pričom zdôrazňuje dôležitosť vychádzať v ústrety najmä ľuďom na periférii. Silné slová Svätého Otca nachádzajú odozvu u tisícok koledníkov“, priblížil riaditeľ Dobrej noviny, Daniel Fiala.

Kolednícku akciu organizuje eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí v spolupráci s katolíckymi farnosťami v približne 800 mestách a obciach na celom Slovensku. Naša farnosť sa aj minulý rok zapojila do vianočnej koledníckej zbierky pre chudobných v Afrike. Nakoľko aktuálne protipandemické opatrenia počas Vianoc nedovolili koledníkom vstúpiť do Vašich domácností, zbierka sa konala spôsobom milodaru. Do soboty 29. januára 2022 ste prispeli do pokladničky v Kostole sv. Mi-

chala Archanjela v Jasl. Bohuniciach a sv. Martina v Paderovciach na Dobrú novinu sumou 540,- EUR.

Dobrá novina podporí v roku 2022 projekty zamerané na drobné podnikanie a obživu 2-tisíc farmárov a detskú nemocnicu CURE na východe Ugandy, ale aj vzdelávanie a zdravotnú starostlivosť vo viacerých centrách pre deti so špeciálnymi potrebami v Keni či zabezpečenie nezávadnej pitnej vody pre pastierske komunity v Keni a Etiópii.

Srdečná vďaka patrí za každý milodar venovaný na podporu zlepšenia života ľudí v chudobných afrických krajinách.

„Drahí priatelia Dobrej noviny, ďakujem vám za vašu štedrosť, láskavosť, pomoc, požehnanie a modlitby. Bez vás by toto dielo nemohlo existovať a prinášať toľko dobrého ovocia na Slovensku i v Afrike. My sme toho svedkami a chceme sa oň podeliť s vami, našimi dobrodincami“, podakoval sa riaditeľ Dobrej noviny Daniel Fiala.

Zdroj: www.dobranovina.sk

Spracovala: Jana Čápková

POMOC POSTIHNUTÝM VOJNOU NA UKRAJINE

Vojna vyháňa z Ukrajiny tisíce ľudí, ktorí prichádzajú na Slovensko s vierou a nádejou, že im dobrí ľudia pomôžu. Takto prichýlila aj naša obec niekoľko desiatok ľudí, ktorým možno pomôcť cez obec. Trnavská arcidiecézna charita v širšom zábere sprostredkováva pre ľudí v núdzi z Ukrajiny ubytovanie, potravinovú, materiálnu pomoc a dobrovoľníkov. Od 28. februára 2022 môžete priniesť na zberné miesta, a jedno z nich je aj u nás, v Útulku u sv. Martina, Hlavná Bohunice 33, Jasl. Bohunice, trvanlivé potraviny, hygienické potreby či potreby pre deti podľa aktualizovanej potreby. Následne ich dopravíme do Trnavskej arcidiecéznej charity. Taktiež môžete pomáhať ako dobrovoľníci pri usmerňovaní núdzných ľudí, sprevádzaní na úrady, k lekárom. Ďalej pri triedení trvanlivých potravín, príprave balíčkov v sklade, distribúcií potravín vlastným autom, tľmočení. Ďakujeme za ochotu a pomoc.

Bližšie informácie: <https://www.charita.sk/pomoc-utecencom/pomoc-ukrajine/>

Marián Vivodík

Kniha Kazateľ

Po knihe Prísloví si predstavíme knihu, ktorej názov je *Qohelet* [Kohélet]. Označuje toho, kto »hovorí v zhromaždení«, čiže »hovorca«, »rečník«, »kazateľ«. *Kazateľ* nebol pôvodne osobným menom, ale titulom muža, ktorý v zhromaždení zastával úrad kazateľa. Titul knihy stotožňuje autora so Šalamúnom, ale to je iba literárna fikcia. Pôvodca knihy *Kazateľ* je neznámy židovský nábožný učiteľ, ktorý žil v Palestíne a svoj spis napísal niekedy v r. 300 - 200 pred Kr.

Tento spis sa čítal na tretí deň sviatku Stánkov, ktorý dostal meno od príbytkov z vetiev a ratolestí, pod ktorými mali Izraeliti bývať po celý čas tejto slávnosti. Tým si mali pripomenúť, že po vyslobodení z Egypta bývali štyridsať rokov na púšti pod stanmi. Sviatok Stánkov bola slávnosť oberačiek a zberu úrody, pri ktorej Izraeliti ďakovali Bohu za úrodu a čítanie zvitku knihy *Kazateľ* ich malo upozorniť, že radosti pozemskej existencie sú pominuteľné.

Kým kniha Jób hľadá odpoveď na otázku, aký je vôbec zmysel ľudského utrpenia, kniha *Kazateľ* hľadá riešenie základného životného problému, aký zmysel a cieľ má sama ľudská existencia, keď sa nevyhnutne končí smrťou a keď je všetko na svete nestále, pominuteľné a márne.

Zrnká múdrosti z knihy Kazateľ

- Oko sa nenasycuje videním, ucho sa nenaplní počúvaním. Čo bolo, je to, čo aj zasa bude. A čo sa už stalo, to sa opäť stane. Nič nie je nové pod slnkom. 1,8-9
- Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom. Svoj čas má narodiť sa, svoj čas má zomrieť, svoj čas má vysádzať, svoj čas má sadenice vytrhať. Svoj čas má zabíjať, svoj čas má liečiť. Svoj čas má váľať, svoj čas má stavať. Svoj čas má plakať, svoj čas má smiať sa. 3,1n
- Kto miluje peniaze, nikdy nemá peňazí dostatok. Kto má rád nahromadený (majetok), nemá (dost) zisku. 5,9
- Kto sa bojí Boha, má úspech vo všetkom. 7,18
- Kto kope jamu, padne do nej a kto borí múr, uštipne ho had. Kto kreše kamene, poraní sa nimi. 10,8n
- Mladík... kráčaj si cestami svojho srdca a kam ťa tvoje oči povedú. Uvedomuj si však (pritom), že za všetko si ťa Boh na súd predvolá. 11,9

Biblické okienko

Na lepšie pochopenie náboženskej nauky spisu môžu poslužiť tri kľúčové myšlienkové okruhy:

1. Ľudský život je plný protikladov a všetko, čo je na svete, je chvíľkové, nestále, dočasné, a preto márne. Pojem márnosť používa 37-krát.
2. Keďže Boh svojou mocou všetko riadi a múdrosťou usmerňuje, prichádza *Kazateľ* k záveru, že jediná múdrosť je podrobiť sa s bážňou Božiemu zákonu.
3. *Kazateľ* vyhlasuje, že život a pozemské radosti sú nezaslúžené Božie dary, ktoré má človek prijímať, ale s vedomím, že sa raz musí dostať pred Boží súd.

* * *

Kniha *Kazateľ* privádza aj moderného čitateľa k tomu, aby sa vážne zamyslel nad najzákladnejšími otázkami ľudskej existencie: Čo je človek? Aký zmysel má život, bolesť, zlo a smrť? V čom pozostáva opravdivý pokoj, radosť a šťastie? ... Pálčivé otázky, na ktoré *Kazateľ* pre neschopnosť ľudského rozumu nevedel dať uspokojivú odpoveď, ale prišiel k správnejmu záveru, že ju treba hľadať mimo seba, t.j. u Boha...

Marián Vivodík

PRIPRAVUJEME:

- V čase tlaču sa uskutoční už siedmy rok obvyklá krížová cesta, ktorá sa začína pri Kostole sv. Michala Archanjela v Jaslovských Bohuniciach a končí pri Kostole sv. Martina v Paderovciach. Na trase je štrnásť zastavení. Budeme sa snažiť zachovať tento zvyk každú Kvetnú nedeľu.
- Prvé sväté prijímanie sa uskutoční v sobotu 28.5.2022.
- Farnosť Boleráz s našou farnosťou aj tento rok organizuje letný tábor pre deti - žiakov 3. - 9. triedy ZŠ v škole v prírode Huty v dňoch 17. júla (nedeľa) - 23. júla 2022 (sobota). Rekreačné stredisko sa nachádza na rozhraní Oravy a Liptova v krásnom horskom prostredí priamo v dedinke Huty. Prihlášku treba odovzdať do 5.6.2022 na faru.

- Púť do Marianky pre deti sa uskutoční 28.5.2022.
- Púť do Medžugoria pripravujeme 19.- 24. júna 2022.
- Sv. omšu za uzdravenie.
- Retaz deviatnikov k Božskému Srdcu Ježišovmu pokračuje aj tento rok. Zapojených je 56 ľudí. Urobené sú 2 retaze na celý rok, teda každý deň sa modlia 2 ľudia deviatnik. Niektoré mená sa ale musia opakovať, aby to vyšlo. Takto koluje modlitba prosby neustále v rodinách našej farnosti. Princíp je taký, že kto sa domodlí deviatnik, zanesie ho nasledujúcemu po ňom v zozname. Kto by sa chcel k nám pridať, je vítaný. Kto si už netrúfa, môže to nahlásiť a zoznam bude upravený. Vďaka za ochotu aj takto bojovať o krajší svet zapálený Božou láskou.

ČO SA UDIALO

- Mesačné stretnutie kňazov dekanátu, tzv. rekolekcia bola tentokrát u nás v Jaslovských Bohuniciach. Zúčastnilo sa jej 13 kňazov.
- Biblická olympiáda detí, dekanátne kolo prebehla online. Naše deti L. Žemla, D. Uváčik a D. Uváčiková sa umiestnili na 3. mieste. Gratulujeme!

Marián Vivodík

ŠTATISTIKA na konci roka 2021

V zátvorke pre zaujímavosť sú uvedené údaje z roku 2020

- krsty: 12 - J. Bohunice: 10 a cudzí: 2 (11)
- 1. sv. prijímanie: 31 detí (26)
- sobáše: 4 (1)
- pohreby: 18 - J. Bohunice: 15 a Paderovce 3 (17)

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár
členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová

Oznamy na Veľkonočné sviatky - slúženie sv. omši:

14.4.2022 - Zelený štvrtok	17.00 hod. - Paderovce 18.15 hod. - Jasl. Bohunice
15.4.2022 - Veľký piatok	9.00 hod. - krížová cesta - Jasl. Bohunice 15.00 hod. - obrady - Jasl. Bohunice
16.4.2022 - Biela sobota	8.00 - 19.15 hod. - poklona pri Božom hrobe - Jasl. Bohunice 20.00 hod. - veľkonočná vigília - Jasl. Bohunice
17.4.2022 - Veľkonočná nedeľa	7.30 hod. a 10.30 hod. - Jasl. Bohunice 9.00 hod. - Paderovce
18.4.2022 - Veľkonočný pondelok	7.30 hod. a 10.30 hod. - Jasl. Bohunice 9.00 hod. - Paderovce